

Odpověď shromáždění:

45
Ž 31

Roz - jas - ni svou tvář nad slu - žeb - ní - kem svým,

han-by kéž se ne - do - ži - ji, když te - be vzý - vám. Ty jsi můj Bůh,

ty jsi můj Pán, ve svém sli - to - vá - ní buď mou spá - sou.

vers:

1. K to-bě, Hospodine, se utíkám,
vy - svo - bod' mě, neboť jsi spravedlivý!	ať ne-jsem zahanben
Po-přej mi sluchu, rychle mě	na vě - ky,
za - chraň!
<i>Rozjasni svou tvář...</i>
2. Buď mi ochrannou skálou
ty jsi skála má a moje tvrz,	a tvr - zí opevněnou k mé
pro jmé-no své mě povedeš a budeš ří - dit.	zá - chra - ně,
<i>Rozjasni svou tvář...</i>
3. Z léč-ky nastražené mě vyprostíš,
Do tvých rukou svěruji svého ducha,	ne-boť mé útočiště
neb ty mě vysvobodíš, věrný	jsi — ty.
Bo - že.
<i>Rozjasni svou tvář...</i>
4. Já však, Hospodine, v tebe doufám
O - sud můj je ve tvé ruce,	a ří-kám: Ty jsi
z mo-ci mých nepřátel mě	Bůh — můj!
vy - svo - bod'!
<i>Rozjasni svou tvář...</i>
5. Jak je nesmírná tvá dobrotivost,
po - prá - váš ji těm, Hospodine,	u - cho - vals ji těm, kteří se tě
kdo se před lidmi utíkají	bo - jí,
k to - bě.
<i>Rozjasni svou tvář...</i>

H: Petr Eben